

אנשי השלום החרומי, הניצים הזמנו — כך התכנסה השדולה לשלום

הפגישה הראשונה של השדולה הפרלמנטרית של הוונים היתה הצלחה אירגונית ותיקשורתית מרשימה למדי: יותר מ-20 ח"כים באולם הישיבות של סיעת המערך, סיקור עיתונאי מלא, נוכחות מלאה של נציגי כליהתיק שורת האלקטרוניים כמו יעקב אחי מאיר מהטלוויזיה והכתב הפרלמנטרי החדש של הרדיו, עורך בן-עמי.

ראש השדולה, ח"כ אהרון הראל (54), רפ"סטילשעבר שעבר מיפנה רעיוני ופוליטי בשנים האחרונות, ניהל את הפגישה בטקסט וכתבונה. רק אחרי שהתפזרו הברקים והרעמים המילוליים שנורו בתיפוזת רעשנית על-ידי אורח הכבוד, השר עוז וייצמן, החלו כמה מהמשתתפים להזכיר את העובדה המזרחית, שלא דובר כרצינות על שלום.

יתכן שהחטא הקדמון נעוץ בעצם הרכב המזומנים. ח"כ מתי פלד מהר-שימה המתקרמת לשלום, שהיה באותה שעה במישכן הכנסת, ושהביע כמפרש את רצונו לקחת חלק באירועי השדולה, פשוט החרם ולא הוזמן.

הסביר הראל: ההחלטה על צירופו של פלד, עדיין לא התקבלה. הראל עצמו הצהיר, שהוא בעד קבלתו של פלד, אך העלה ספקות, שמא כבוא של פלד לפגישות כאלה ירטיע אנשים אחרים, ואז תסוכל מגמת "הרחבה" של השדולה לשלום. ואומנם, כשהתכנסו שוחרי השלום שהוזמנו לפגישה היה הכל ברור כשמש.

אללה ירחמו. באולם הישיבות ישבו "שלומיקים" ירועיים כמו ח"כ בנימין בן-דאליעזר, המכונה פואר, מטי פח הפלאגות כלבנון, ששלט במשך

וייצמן כמו גנרל אנגלי בדימוס

שנים רבות ביד רמה בגדה המערבית הכבושה, ח"כ אמנון לין, מייסדי התנועה למען ארץ-ישראל השלמה ונץ אנטי-ערבי עד עצם היום הזה. גם ח"כ שלמה עמר ועדנה סולודר, הניצים הקיצוניים, היו בחדר לצידו של ח"כ אהרון נתמיאס, חברו הטוב ביותר של קלגס ערביי-הגליל, ישראל קניג. עיון קל ברשימת החברים הקבועים בשדולה העלה, שמכלל 16 ח"כי מפלגת העבודה שהצטרפו אליה, רק שלושה לא הצביעו ביוני 1982

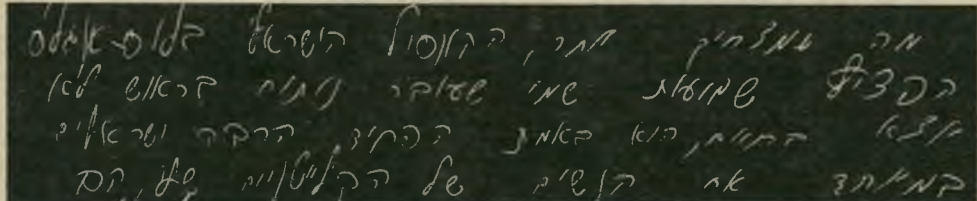
על מילחמת-הלבנון; רויד ליבא, חיים רמון ועבדאללה אבו-בא, ראשונה, שפוטש לא היו אז חברי כנסת. נאומו של עוז וייצמן היה מוזר. וייצמן התנהג כמו גנרל אנגלי בדימוס. קצת תימהוני, שנקלע למסיבת איני טלקטואלים בקיימברידג' הפציפטי טית של שנות ה-30. הוא לא מיקד את דבריו בנושא מסוים, אלא סקר את "האני מאמין" שלו בסניגור קצתי חבר'מני, קצתי-לדודתי, שחשף את העולם הזה 2464

הוא טען שמתחריו מניצים שמועה שהוא מת, וכעבור חודשיים אכן נפטר

עמירם לא יסדר עוד גרין קארד

עם לקוחותיו נמנו שחקני-קולנוע כמו דונאלד סאתרלנד הקנדי, שהיה זקוק לאשרת-עבודה, וג'ואן קולינס האנגליה, כוכבת סידרת הענק דיינס" טי. הומרת האנגליה לולו ולהקת-רוק מפורסמות, שהיו זקוקות לאשרת-עבודה בארצות-הברית. גם אנשי חרבת קנון נעזרו כשירותיו. הוא היה עורך-הדין של מנחם גולן, יורם גלובוס, דני דיימבורט, של כימאי הקולנוע בועז דריוון וצלם הקולנוע ארם גרינברג. לכולם סידר עמירם את הגרין קארד. בין לקוחותיו היו גם אנשי המאפיה הישראלית בלוס-אנג'לס, בהם אלי

עמירם חי וגר בל"א. הכרוז העולם הזה לפני ארבעה חודשים (העולם הזה 30.5.84). הכתבה סיפרה על עמירם קליין, מלך "הכרטיסים הירוקים" של הוורדים בלוס-אנג'לס, שלקה בגידול במוח, נותח, הבריא, וטען כי מתחריו הפיצו עליו שמועה שמת. הכתבה נכתבה בעקבות מיכתב שכתב עמירם אל כתבת העולם הזה, שהכירה אותו היטב. במיכתב ביקש לפרסם שהוא חי ולא מת, ולהזים את מסכת-השמועות העקשנית אשר — לטענתו — תחת לעזור לו להחלים קירבה אותו אלי קבר.

קטע ממיכתבו האחרון של קליין הם רוצים לראות אותי מת!

קומנצ'רו, שהתפרסם בפרשת הרצח הנורא במלון בונאוונצ'ר. עמירם עבד כמעט 20 שעות ביממה. הוא היה רווק מבוקש בקהילת היורדים, הופיע בחברתו של מיטב החתיכות הפניות. היו לו מכונית מרצדס קונברטל מפורסמת, דירת רווקים בווסטווד ומכונית אספנים מרגס מוסטאנג. הוא נהג לארח זמרים ושחקנים מפורסמים שבאו מהארץ, במיטב מיסעדות-היוקרה של הוליווד. עמירם היה בן 33, והעולם כולו היה פתוח לפניו. לפני שלוש שנים הכיר במעליית של בנייה-המישרדים שלו צעירה, שעבדה בו כמזכירה של רופא. בין השניים התפתח רומן, ולפני שני ימים נישאו.

עמירם בנה את בית-החלומות שלו בווסטווד. ואז, יום אחד, כמעט נגמר הכל. עמירם התבשר כי אשתו מצפה ל"תינוק, הוא היה מאושר, אך מיחושים קשים בראשו השרידו את מנוחתו. הוא הלך לבדיקות, והרופאים גילו אצלו גידול ממאיר בראש. על השתלשלות העניינים כתב אז לכתבת העולם הזה:

הכתבה פורסמה, וזכתה בהדים רבים בקרב קהילת-היורדים בלוס-אנג'לס ובניו-יורק. אך זמן קצר אחרי שפורסמה ה כתבה, עצם עמירם קליין את עיניו לנצח.

גידול בראש

קליין הגיע לארצות-הברית עם הרדיו, כשהיה ילד בן 10. הוא גדל והתחנך ליד ניו-יורק, אך לא שכח את העברית שלו. לימים השתלב במישי פטים ובעריכת-דין, עבר להתגורר בלוס-אנג'לס ועשה חיל בעסקיו. הוא פתח מישרד מפואר בבוורלי-הילס, ולאט-לאט קנה לו שם כעורך-דין המצלחה להשיג גרין קארד כמעט לכל הפונה אליו, בתנאי שיש לו המזומנים הדרושים. עם לקוחותיו נמנו ישראלים רבים, מהגרים איראנים, איטלקים, צרפתים ואחרים. הוא העסיק במישרדו עורכי-דין וזוטרים, שדיברו עם המהגרים בשפת אמם, והצלחה ליצור קשרים מצויינים במישרדי-הגירה האמריקאיים.

סרקליט קליין במישרדו בלוס-אנג'לס הקונסול דיבר על ניתוחים

הישראלית בלוס-אנג'לס יצאו שמר עות, שמי שעובר ניתוח-דראס לא יוצא מזה חי". השמועות מיררו את חייו. בתיקוה שזרם השמועות ייפסק, התחיל לצאת ההריון האחרונים, מי שפגש בו כי מסיבות האלה נדהם. עמירם, שהיה תמיד גבר מלא מאוד, הוריד ממישקלו בצורה דראסטית. ראשו היה קרה, והוא נראה כשולד-עצמות.

בכרמיצווה של בנה של ישראלית, הנשואה למיליונר אמריקאי, שבה נר-אה קליין זמן קצר לפני מותו, הוא הלך בקושי. אשתו תמכה בו, והוא ישב במשך רוב הזמן. כשפגש בספר סמי ולצר, שהגיע ללוס-אנג'לס לביקור, אמר לו: "כל השמוקים בעיר, במיוחד עורכי-הדין הישראלים, מנסים לדקור אותי כגב, ואני מראה להם שאני חי וקיים".

אך מאבקו הגואש של עמירם קליין בשמועות לא הגיע אף לקרטוליו של מאבקו במוות. הוא סירב למות. הוא היה צעיר מצליח. היתה לו אשה שאהב, תינוק שזה עתה נולד. הוא הגשים את החלום האמריקאי והפך מיליונר. לפני כחודשיים, שבועות אחדים אחרי לידת בנו ונתח, לא יכול היה עוד להילחם בגורלו, ועצם את עיניו לנצח. אשתו מזה שנתיים, ובנו התינוק שלא הספיק להכירו, הם היורשים של הבית המפואר בווסטווד, המכוניות ומישרד-עורכי-הדין המצלחים. עמירם כבר לא יסדר גרין-קארד לשום מהגר. כעת הוא ודאי מסדר לעצמו גרין-קארד לג'דהרן.

שורת ישי ■ רק אם השכל הישר הצברי יגבר על העקמומיות הגלותית, המסכלת את השלום. קצת קשה למכור כיום סיפור כזה. כשהכנסת מוצפת בצברים עסיסיים כמו אריאל שרון, אריק נחמקין, רפאל איתן ואפילו יובל נאמן. פנים קורנות מאושר. בכל נאומו הארוך לא הזכיר וייצמן את הפי (המשך בעמוד 24)

באפריל השנה חליתי. רופאיי גילו כי אני סובל מגידול בצד הימני של ראשי. עברתי ניתוח, וכעת אני מחלים, והכל מסתדר לאט-לאט". אך כימי ההחלמה היה עמירם מוטרד בגלל השמועות העקשניות שסבבו בקהילה הישראלית. הן טענו שהוא נפטר כתוצאה מהגידול. כתב עמירם: "השמועות שהציפו את הציבור היו מדהימות. את ה שמועות הפיצו עורכי-דין אחרים, ששמחו להיפטר ממתחרה רציני שי כמוני. מייד כששמעו שעברתי ניתוח ראש, הם הפיצו שמועה שנפטרתי, וניסו לקחת את הקליינטים שלי ולגצל את מצבי כרי לעשות על הקליינטים שלי כסף".

השמועות האלה כאבו לעמירם מאוד. כדי להפסיק אותן, ביקש מכתב בת העולם הזה לפרסם את מיכתבו ולהודיע לעולם שהוא חי. עמירם קליין כתב במיכתבו כי פיל בלייזר, ראש, הם הפיצו שמועה שנפטרתי, וניסו לקחת את הקליינטים שלי ולגצל את מצבי כרי לעשות על הקליינטים שלי כסף".

להוציא את הגלות מהיורדים". מרבית חיי המבוגרים עסקתי בליהיה", אסור להפסיק כאמצע ההסתערות" ואפילו ירדתי אנואר אל-סאדאת, אללה ירח" מ". כל ההברקות האלה היו בשירות המסר הכללי, ששלום הוא דבר יפה, ושיש להילחם עליו, ב"בלהט". המיסגרת הכללית, באורח רעיוני. היתה השקפתו של וייצמן. שאת השלום אפשר להשיג

ארישת פנים של שלום-עכשיוניק א"י מית. וייצמן נראה די מנותק מקהל השומעים. גלש עד מהרה לנאום ציוני ברמה ובסניגור של טקס בוגרי כיתות ח'. בפיו היו מישפטים כמו "רודי הר" גול חיים וייצמן", "הציונות, בתחילת דרכה, היתה ריפורביקניסק", "אפשר להוציא את היהודים מהגלות, אך קשה